

РЕШЕНИЕ

№ 4736

гр. София, 11.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44 състав, в публично заседание на 02.07.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **5425** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197 и следващите от ДОПК

Жалбоподателят [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление и адрес за кореспонденция - [населено място],[жк], [жилищен адрес]07 оспорва Решение по жалба срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № ПО - 33/ 23.04.2013 г.

Поддържа, че на основание чл. 197, ал. 2 от ДОПК, в законоустановения срок обжалва посоченото решение. С него е оставена без разглеждане - като недопустима подадена от дружеството жалба с вх. № 24-20-394/15.04.2013 г. по описа на ТД на НАП С. против Постановление с изх. № 3773/ 01.04.2013 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал.1 от ДОПК, издадено от Л. С. П. - на длъжност главен публичен изпълнител.

Процесното решение било връчено на управителя на дружеството лично на 17.05.2013 г.

Твърди, че обжалваното от решение е неправилно и незаконосъобразно, издадено при нарушение на законовите разпоредби и процесуални правила, уредени в ДОПК, поради следните причини:

Решение № ПО - 33/ 23.04.2013 г. е издадено след изтичане на законово установения 7 - дневен срок, предвиден в чл. 197, ал.1 от ДОПК. Това било така, защото жалбата срещу Постановление с изх. № 3773/ 01.04.2013 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал.1 от ДОПК е заведена в деловодството на ТД на НАП С. на 15.04.2013 г. с вх. № 24-20-394, а решението по нея е издадено на

23.04.2013 г., т. е. един ден след изтичане на законово установения срок.

По този начин жалбоподателят намира, че му се възстановяват сроковете за обжалване на постановление №3773/01.04.2013 г., издадено по реда на чл. 121, ал.1 от ДОПК от Л. П. - гл. публичен изпълнител при ТД на НАП С., тъй като съгласно разпоредбата на 197, ал.2 от ДОПК -непроизнасянето на решаващия орган в сроковете по ал. 1 се смята за потвърждаване на постановлението , което може да се обжалва в 14 - дневен срок от изтичане на срока за произнасяне, а в конкретния случай е налице изрично произнасяне на решаващия орган след срока.

С решение № ПО - 33/ 23.04.2013 г., издадено от директора на ТД на НАП С. е оставена без разглеждане - като недопустима - поради отпаднал процесуален интерес, подадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] жалба с вх. № 24-20-394/15.04.2013 г. по описа на ТД на НАП С. против Постановление с изх. № 3773/ 01,04.2013 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал.1 от ДОПК.

В мотивите на решението се твърди, че процесното постановление под №3773/ 01.04.2013 г. било отменено от публичният изпълнител, който го е издал на основание чл. 208, ал.1 във връзка с чл. 121, ал.1 от ДОПК, след извършени от него допълнителни проверки по повод подадената от него жалба. Счита, че така изложената фактология в решението е неправилна, неточна и непълна, поради фактът, че в него не е посочена датата на издаване на постановлението за отмяна и не е уточнено кога са връчени преписите му в лицензираните търговски банки.

Решение № ПО-33 е издадено от директора на ТД на НАП С. на 23.04.2013 г., което означава, че отмяната на постановление № 3773/ 01.04.2013 г. би следвало да е извършена преди издаване на самото решение и административния орган да е извършил проверка по изложените от него факти и обстоятелства в самото решение. Това обаче не е направено, защото към настоящия момент постановление за отмяна не е връчено на жалбоподателя, който не бил уведомен от обслужващите дружеството търговски банки.

При горните фактически твърдения моли съдът да отмени Решение по жалба срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № ПО - 33/ 23.04.2013 г., издадено от директора на ТД на НАП.

Ответникът ТД на НАП счита жалбата за неоснователна и моли да се отмени като такава. Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235 ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Жалбата е подадена срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по смисъла на чл. 145 и сл. от АПК. Същата се оспорва от [фирма], което дружество се явява неин адресат и заинтересовано лице по чл.147, ал.1 от АПК. Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 197, ал.1 от АПК, тъй като дружеството е уведомено, че може да обжалва решението след дата 13.05.2013г. видно от писмо на ТД на НАП изх.№24-200394, получило е решението на 17.05.2013г., а жалбата до с да е от дата 21.05.2013г.

Ето защо тя се явява процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ 3773 от 01.04.2013г. са наложени такива на дружеството жалбоподател с акт на публичен изпълнител.

Срещу постановлението е подадена жалба с изх. № 24-20-394/15.04.2013 г. по описа ТД на НАП С., подадена от [фирма].

С постановлението и на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с наложен запор върху сумите по банковите сметки, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и по сумите, предоставени за доверително управление от жалбоподателя в 30(тридесет) търговски банки, подробно описани в акта.

Предварителните обезпечителни мерки са наложени във връзка с мотивирано искане на В. И. К. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., във връзка със задължения, които предстои да бъдат установени в резултат на ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия № 1300002/ 02.01.2013 г., а очакваният размер на вземането, посочен в искането с в общ-размер/на 1 040 057.07 лв. В искането за предварително обезпечаване на ревизиращият екип не е посочил, че ревизията е във връзка с решение на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Н., с което е отменен РА № 2181 105458'31.05.2012 г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия. Този факт е установен при извършването на допълнителна проверка от страна на публичния изпълнител, при която е констатирано също, че за обезпечаване на задълженията по цитирания ревизионен акт са издадени постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № 53-00-1399/11.07.2012 г. на осн.чл.195 ал.1 от ДОПК и постановление за налагане на обезпечителни мерки №53-00-1399 от 07.08.2012г. Публичният изпълнител е отменил процесното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№3773 от 01.04.2013г.

Компетентният административен орган след извършената проверка и анализ на всички факти и обстоятелства, свързани със жалбата е установил, че към момента е отпаднал процесуалният интерес от обжалването на Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № 3773/ 01.04.2013 г., издадено от Л. С. на длъжност Главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

При тези съображения директорът на ТД на НАП е оставил без жалбата на дружеството от 15.04.2013г. против оспореното постановление.

Установява се от постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки изх.№3773 от 18.04.2013г. на главен публичен изпълнител на ТД на НАП, че същото е доведено до знанието на жалбоподателя, към подаване на жалбата до съда. Това е така, защото постановлението за отмяна на обезпечителните мерки, е представено от дружеството и заверено „вярно с оригинала“ като приложение към жалбата от 21.05.2013г.

Установява се от това постановление, че тъй като размерът на предполагаемото задължение на дружеството, е обезпечен по повод извършваната срещу него ревизия с предходни две постановления за налагане на обезпечителни мерки, то първоначалното такова от 01.04.2013г. следва да бъде отменен на осн. чл. 208, ал.1 от ДОПК.

С постановлението от 18.04.2013г./стр.18 от делото/ публичният изпълнител е вдигнал и наложените преди това с постановление изх.№3773/01.04.2013г. запори върху налични и постъпващи суми в размер на 1040 057,07лв., по всички банкови сметки, както и на вложени вещи в трезори , вкл. и съдържанието на касетите и суми предоставени на доверително управление във всички изброени банки-30 на брой.

Задължение на публичният орган според текста на втора страница от постановлението, е било да изпрати копие от това определение до всички упоменато в него банки. Ако това не е сторено, жалбоподателят има право да претендира вреди от незаконосъобразни бездействия на административния орган.

Установи се както от текста на постановление изх.№3773 от 01.04.2013г. така и от

текста на постановление изх.№3773 от 18.04.2013г., че на дружеството жалбоподател вече има издадени две постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки, съответно от дата 11.07.2012г. и от дата 07.08.2013г. Тъй като няма данни те да са били обжалвани от жалбоподателя и са влезли в сила, то наложените с тях запори преди дата 01.04.2013г. датата на постановяване на оспореното постановление, не могат да бъдат вдигнати. Мога да бъдат вдигнати запорите по сметките за блокираните суми само след дата 18.04.2013г.

От правна страна, съдът приема следното:

Според чл.195, ал.1 от ДОПК, подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено.

Съгласно чл. 208, ал.1 от ДОПК, който текст цитира публичният изпълнител в обезпечението за отмяна от 18.04-2013г., отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно или по искане на длъжника в 14-дневен срок от постъпването ѝ след погасяване на публичното задължение, както и в случаите по чл. 225, ал. 1, т. 2 и 5. При съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно.

Установи се от доказателствата по делото, че публичното задължение не е погасено, както и не са налице хипотезите на чл.225, ал.1, т.2 и т.5 от ДОПК. Също така не се доказва от ответника да има съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане, та отмяната да се извърши служебно, на осн.чл. 208, ал.1, изр.2 от ДОПК.

Публичният изпълнител е посочил само, че размерът на предполагаемото задължение, е обезпечен, без да посочва до размера на каква точно сума е обезпечено бъдещото държавно вземане с предходните две постановления за налагане на обезпечителни мерки. Защото ако се окаже, че няма съществена несъразмерност по смисъла на цитираната разпоредба, то това би било основание и да се откаже отмяната на допуснатите обезпечителни мерки.

При тази констатация, съдът приема, че жалбоподателят има правен интерес от подаването на настоящата жалба, която е основателна, тъй като не се приема от съда, че публичният изпълнител разполага с правомощията за служебна отмяна в хипотезите на чл.208, ал.1, изр. 1 и изр.2 от ДОПК, поради липса на фактическия състав за това.

Оспореното решение следва да се отмени и изпрати като преписка на административния орган-Директора на ТД на НП, който да се произнесе по същество на жалбата на дружеството вх. № 24-20-394/15.04.2013 г.

По разноските:

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се следват сторените, доказани и поискани разноски, които в случая възлизат на 50лв. за заплатена държавна такса по сметката на АССГ.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление и адрес за кореспонденция - [населено място],[жк], [жилищен адрес]07, Решение по жалба срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки №

ПО - 33/ 23.04.2013 г. на Директора на ТД на НАП.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Директора на ТД на НАП, който следва да се произнесе в 7 дневен срок, считано от получаване на преписката, по същество на жалба с вх.№ 24-20-394/15.04.2013 г. по описа на ТД на НАП.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на НАП на осн.чл.161, ал.1, изр.1 от ДОПК да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление и адрес за кореспонденция - [населено място],[жк], [жилищен адрес]07, съдебно-деловодни разноски в размер на 50лв. за внесена държавна такса.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Да се изпрати препис от решението на страните.

СЪДИЯ: